

ENGELLİ BİR ÇOCUĞUN ANNESİNE SÖZLERİ...

Merhaba anne,

Nasılsın?

Ben iyiyim.

doğmama çok az bir süre kaldı...

Ama sana söylemem gereken bir şey var.

Kimilerine göre bazı eksikliklerle geleceğim..

"Özür" diyecekler bana..

Ama ben kimseden "özür" dilemeyeceğim anne..

Senin dışında...

Senden şimdiden özür dilerim..

Beklentilerinin hepsine cevap veremeyeceğim için..

Komşumuz çocuklarını benimle oynatmak istemediği zaman boynunu egeceğin için..

"Bana doğru düzgün bir evlat bile veremedin", sesini duyarsan bir gün..

Kulağındaki her yankısı için..

Mağaza mağaza dolaşıp bisiklet seçmenin tatlı heyecanı yerine,

Tekerlekli sandalye almanın burukluğunu sana yaşatacağım için..

Çağrılmayacağımız her aile toplantısı, bayram kutlaması, piknik için..

Yada çağrılacağın ama benim yüzümden gidemeyeceğin her toplaşma, her düzenlenen kadınlar günü için..

ÖZÜR DİLERİM ANNE..

Ama senden bir isteğim var;

Benden sakın vazgeçme anne!

Bacaklarım güçsüz olabilir..

Kolayca tırmanamayabilirim merdivenleri..

Sakın beni taşımaya kalkma anne!

Tamam engelleri birlikte aşalım yine..
Ama sen elimden tutma!
Bana yardım etmek istiyorsan yukarı çık ve bana "gel" de!
Çıkamadığım için ağlayabilirim belki de..
Ama sen ağlat beni anne!
Ağlasam da daha çok merdiven çıkarmalısın bana..
Yoksa asla güçlenemem..

Kulaklarım iyi işitmeyebilir. Konuşmaya başlamam biraz zaman alabilir belki..
Ama sen sakın suskunluğa bürünme anne!
Daha çok konuşmalısın benle!
Daha çok şarkı söylemeli, daha çok kitap okumalısın bana!
Yoksa asla konuşamam...

Belki bazı takıntılarım, ısrarlarım olabilir geldiğimde..
'N'olur bana 'hayır' de anne!
Bana acıdığın ve beni mutlu etmek için, istediğim her şeyi yapma hatasına sakın düşme!
Lütfen ağlat beni anne!
Şimdi beni ağlat ki, ilerde birlikte ağlamayalım..
Yoksa asla ayakta duramam..

Belki etrafındaki insanlardan biraz farklı bir yüzüm olabilir doğduğumda..
Çok iyi görünmeyebilirim belki..
Ama sen yine güzel güzel bak bana anne!
Öyle bak ki, bende aynaya baktığımda karşımda güzel bir yüz görebileyim..
Yoksa asla kendime gülümseyerek bakamam...

Bir şeyleri hemen kavramayabilir, çabucak anlamayabilirim belki...

Ama sen yine anlat bana anne!.. Defalarca anlat!

Benden sakın VAZGEÇME!

Yoksa asla Öğrenemem...

Son bir şey daha;

Lütfen bu satırları okurken ağlama!

Çünkü ben yazarken inan hiç ağlamadım ANNE!..

Alıntıdır